

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej popołudniu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
Biuro Redakcji i Ekspedycja ul. Chorażczyzna 21.
Administracja ul. Podwale 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorażczyzna 31, w biurze dzienników S. Sokołowski i Ska Jagiellońska 7, w biurach dzienników i frankach. — Listy należy frankować.
Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 14.690.
Telefon Redakcji. Nr. 192. — Telefon Administracji Nr. 73.

Cena egzemplarza
w mieście
za prowincję
20 mk.

PRESKRATA:

we Lwowie bez dostawy 440 — MK
we Lwowie z dostawą 480 — MK
z przesyłką pocztową w Polsce 540 — MK
z przesyłką pocztową w innych państwach 650 — MK
Wszystkie ogłoszenia przyjmują Administracja „Gazety Lwowskiej”, Lwów, ulica Podwale 3, w godzinach od 9-11 i 5-7; biuro S. Sokołowski i Ska, ulica Jagiellońska 7.

Spoleczeństwo wobec wychodźstwa.

Państwo polskie stoi przed ogromnym zadaniem trudnym, zawiłym, wymagającym środków zarówno intelektualnych, jak i materialnych, których niestety w dostatecznej ilości w tej chwili nie posiadamy. Przy całym dośrodku rozległym i kosztownym aparacie państwowym siły, jakimi administracja kraju rozporządza, nie wystarczają na zadośćuczynienie wszystkim tak rozlicznym i różnorodnym obowiązkom na tym polu życia publicznego w Polsce. Spoleczeństwo musi spieszyć Państwu z pomocą w wielu rzeczach, a to tem bardziej, że dzieje się tak i w innych krajach po prostu dlatego, iż nigdzie samo Państwo nie wystarcza do zaspokojenia tak olbrzymich a pilnych wymagań życia swych obywateli kraju. Jak wszędzie, tak i tutaj, musi nastąpić pewne dość znaczne zróżnicowanie funkcji, a to tem bardziej, że przy najpilniejszej i najwydatniejszej pracy państwo zarówno, jak i społeczeństwo mają tyle roboty do wykonania, że nietylko nie wchodzi sobie w drogę, ale przeciwnie nadermonijnie się uzupełniają wzajem sobie pomocy i poparcia udzielają.

Ważny pod uwagę tak ważne i doniosłe zadanie dostatecznej i celowej opieki nad ruchem wychodźczym. Ze względu na pewne nieporozumienie, wynikające z naszych wyjątkowych a chwilowych jedynie warunków, zaznaczyć wyraźnie należy, iż w zakres spraw wychodźczych nie wchodzi w żadnym razie repatriacja, że więc ta sprawa winna być zupełnie oddzielnie traktowana, że natomiast w zakresie tej gałęzi działalności państwowej i społecznej wchodzi zarówno sprawa wychodźstwa, jak i emigracji, szczególnie, gdy się to na kraj zamorski rozciąga, jakkolwiek i proces ograniczający się do kontynentu europejskiego wcale przeoczony i zaniedbywany być nie powinien.

Wskutek faktu, że obecnie nasze wychodźstwo zamorskie na czas jakiś zostało niemal całkowicie wstrzymane i że praca na tem polu ogranicza się do czynności przygotowawczych na sezon następny, to znaczy wiosenny, główny nacisk musi być położony na ruch reemigracyjny, zapowiadający się bardzo poważnie i wymagający wielkiej troski zarówno ze strony Państwa jak i społeczeństwa. Wbrew twierdzeniom pesymistów, że nasze wychodźstwo zamorskie, przynoszące niejako korzyści materialne rodzinom w kraju pozostałym, stanowi na ogół, biorąc pozycję ujemną w naszym bilansie narodowym, okazuje się, że tak nie jest, że przeciwnie, silna tała powrotna, na której przyjęcie kraj nie jest w tej chwili nawet przygotowany, zwraca nam wiele cennego materiału ludzkiego, który za bezwzględnie stracony uważaliśmy. I oto teraz nie w tem kłopot, że setki tysięcy dzielnych synów Polski pozostanie na zawsze za morzem, pomnażając naród Yankesów, ale w tem, żeby dla tych wracających na łono Macierzy dobrych synów znaleźć dach nad głową i kawałek ziemi, do której się przytylić mogli. A nie jest to zaisie zadanie łatwe wobec spustoszenia kraju i wolno postępującego procesu odbudowy, dzięki czemu nawet ci, co się nigdy z kraju nie ruszali, z trudem tylko życie sobie jako tako urządzić mogą.

Rozwiązanie tego zagażenia wymaga znacznego wysiłku ze strony Państwa, któremu z wydatną pomocą musi spieszyć społeczeństwo. Ważne pod postacią specjalnej organizacji, która by to zadanie sobie jako cel do osiągnięcia wzięła. Organizacja taka już istnieje i zaczęła swą działalność, przejmując część trudu, związanego z procesem reemigracyjnym z Nadrenii i Westfalii, a gotując się do zajęcia się pomocą dla reemigrantów ze Stanów Zjednoczonych Am. Półn., którym w tej chwili żadna inna organizacja społeczna pomocy nie udziela i o ile się widać, udzielać nie ma zamiaru.

Organizacją taką jest „Polskie Towarzystwo Kolonialne”, zawiazane w Warszawie na zasadzie statutu, zatwierdzonego przez Min. spraw wewnętrznych, a cieszące się poparciem Min. spraw zagranicznych, jakoteż Min. pracy i opieki społecznej, a w szczególności Urzędu Emigracyjnego, pod którego kontrolą zgodnie z wymaganiem statutu pozostaje. Działalność „Polskiego Tow. Kolonialnego” rozciąga się na cały kraj, jakoteż na wszystkie te miejscowości zagranicze, w których znalazło się mniejsza lub większa ilość obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, pragnących pozostać w Olszyną w stałych bezpośrednich stosunkach. Zadaniem „Polskiego Tow. Kolonialnego” jest pomiędzy innymi sprawienie, aby to, cośmy do tej pory za stratę dla kraju uważali, zmieniło się w czysty i poważny zysk przez wytworzenie ścisłego, kulturalnego i spoderzego związku pomiędzy macierzą a rozprószonymi po szerokim świecie Polakami, a byśmy na koniec posiadając pierwszorzędny materiał osadniczy, pokusili się o stworzenie polity-

cznej kolonii polskiej, której istnienie wywarłoby wpływ dodatni na powstanie polskiego handlu zamorskiego, jakoteż na rozwój polskiej marynarki handlowej i pasażerskiej, bez której posiadanie polskiego morza żadnego praktycznego nie ma znaczenia. Zrozumienie tej sprawy jest w społeczeństwie polskim do tej pory bardzo słabe, żadne prawie zainteresowanie również minimalne, jakkolwiek doniosłość sprawy jest dla naszej przyszłości zarówno ekonomicznej jak i państwowej wprost kapitalna i najpilniejszej uwagi godna. Bezpośrednio zainteresowane tą sprawą Ministerstwa dały już dowód należytego zrozumienia rzeczy, udzielając swego moralnego poparcia w postaci subwencji tak nieznacznych wprawdzie przy obecnym stanie skarbu, że instyncja swego bytu oprócz na nich nie może, ale wystarczających jako dowód dobrej woli i zaufania, jako sankcja nietylko samej instytucji, ale i jej pozytywnej działalności, która też i z poparciem społeczeństwa spokojak się powinna. Statut przewiduje w treści tego rodzaju poparcie, wolno bowiem „Polskiemu Towarzystwu Kolonialnemu” tworzyć wszędzie w kraju i zagranicą kolo sekcje z centralą związaną. Nie można wątpić ani przez jedną chwilę, że Lwów tak żywo reagujący na wszystkie istotne potrzeby kraju, odnieść się do tej tak ważnej sprawy przychylnie i ze kole lwowskie, do którego zorganizowania zarząd „Polskiego Towarzystwa Kolonialnego” ma zamiar niubawem przystąpić, będzie należał do najliczniejszych i najczynniejszych w kraju.

Wojciech Szukiewicz
dyr. „Polsk. Tow. Kolonialnego”.

Gen. Żeligowski stwierdza ciężkie położenie ludności pasa neutralnego.

Komisja Ligi Narodów nie spełnia swego zadania.

Wilno. (PAT.) Marszałek Łokociewski w towarzystwie sekretarza złożył dziś wizytę gen. Żeligowskiemu. Generali obiad przybył do Sejmu na najbliższe plenarne posiedzenie. — W rozmowie generali podkreślili ciężkie położenie ludności pasa neutralnego. Zdaniem jego komisja ko-

rolująca Rady Ligi Narodów opuściła pas neutralny nie spełniwszy swego zadania. — Przed opuszczeniem pasa neutralnego komisja powinna była przedewszystkiem zatławić sprawę link kolejowej Wilno-Grodno, a mianowicie oddać ją Polsce.

Blok małej koalicji na konferencji w Genui.

Praga. (PAT.) Cz. b. pr. donosi z Bukaresztu, że od 2 dni toczą się w Belgradzie narady polityczne, w których biera udział przedstawiciele Rumunii, Jugosławii, Czechosłowacji i Polski. Polskę reprezentuje poseł polski w Bukare-

szcie hr. Skrzyński. Jak donosi półurzędowe piśmie „Izbanda”, osiągnięto całkowite porozumienie reprezentantów małej koalicji łącznie z Polską co do wspólnego postępowania na konferencji genueńskiej.

Z Rady Ministrów.

Warszawa. (PAT.) Na posiedzeniu w dniu 23. lutego br. Rada Ministrów wysłuchiła sprawozdania Ministra skarbu oraz Ministra przemysłu i handlu o projektowanych środkach walki z drożyzną, przyjęła następnie nowe do ustawy o podwyższeniu uposażenia sędziów i prokuratorów — projekt noweli do ustawy o podatku dochodowym

i podatku majątkowym, przyjęła zmianę umowy w sprawie francuskiej misji wojskowej w Polsce, przedłużyła moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych byłych czyszawowników na obszarach wschodnich do 1. listopada 1922 r., wreszcie zatławiła szereg spraw bieżących.

Syndykat dla gospodarzei odbudowy Europy.

London. (PAT.) Reuter. Odbyła się tu konferencja delegatów angielskich, francuskich, włoskich i japońskich. mająca na celu założenie międzynarodowego syndykatu dla gospodarzei odbudowy Europy. Rząd francuski reprezentują Sergeant i Schneider. W pierwszym rzędzie zajęła się konferencja kwestją kapitału potrzebnego do utworzenia syndykatu. Narady będą trwały jutro i pojutrze. Celem opracowania projektu, który ma być przedłożony konferencji genueńskiej.

Prace konferencji politycznej.

Wilno. (PAT.) Sejmowe biuro prasowe komunikuje: Komisja polityczna na posiedzeniu dzisiejszym rozważała przedewszystkiem sprawę ucisku Polaków w Kowieńszczyźnie i znaczenia się władz litewskich nad więźniami Polakami. Ustalając, że na plenum Sejmu będą zgłoszone w tej materji wnioski, które następnie zostaną z powrotem odesłane do komisji politycznej. Poszczególne kluby zgłaszają wnioski w sprawie uchwał wykonawczych do uchwały zasadniczej, które będą również przekazane komisji. Rozpatrywano nadto sprawę sześciu gmin powiatu braclawskiego, pozostających pod okupacją litewską oraz sprawę Ledgajki. Komisja uznała, że spraw tych nie należy poruszać na plenum, lecz przekazać je władzom polskim.

Komisja polsko-włoska dla spraw amunicji.

Warszawa. (Tel. w.) Celem ostatecznego uregulowania kwestji dostawy amunicji dla Polski przez Włochy została utworzona specjalna komisja polsko-włoska. W skład komisji tej wchodzi ze strony włoskiej sekretarz poselstwa włoskiego Amosodi następnie Stabili i Carvi. Ze strony polskiej z Ministerstwa spraw zagranicznych pp. Olszewski i Strzembosz, z ramienia Ministerstwa spraw wojskowych major Sosnkowski i rotmistrz Pradzyński, z ramienia Ministerstwa skarbu p. Wołkowski.

—OO—

DR. ANNA CHOROWICZOWA.

Marja Malczewskiego z powodu książki Józefa Ujejskiego.

(Dokończenie).

III.

Druga część pracy prof. Ujejskiego poświęcona jest „Marji”. Droga analizy całości i poszczególnych motywów stara się autor zdać sobie sprawę z miejsca należnego „Marji” w historii naszej literatury.

„Marja” jest niewątpliwie utworem, na którym epoka wycisnęła — bo wycisnąć oczywiście musiała — piętno bardzo wyraźne. To, co czytał Malczewski, to, co czytało pokolenie, do którego należał, wejść musiało do zawartości „Marji”. Ale nie wolno nawet na chwilę zapominać, że Malczewski był umyślnie nawskróś oryginalnym i twórczym. Wszystkie reminiscencje w „Marji” czy to z dzieł literackich, czy z pewnej tradycji historycznej były przez niego przetworzone samodzielnie.

Osnowę „Marji” zażerpnął Malczewski ze słynnego w swoim czasie procesu Komorowskich z Potockimi. Oczywiście jednak sprawa ta była jedynie źródłem samego pomysłu. Cały poemat stał się „subiektywną wizją tragedji”, wizją, która z przekazaniem historycznym niewiele miała wspólnego. Malczewski znał dobrze współczesną mu literaturę, nadewszystko zaś znał i cenil Byrona.

Wacław przypomniał pomurych bohaterów

Z Sejmu Wileńskiego.

Sprawa części Wileńszczyzny pod okupacją litewską. — O ludność pasa neutralnego. — Nowe wnioski. — Delegacja Sejmu wileńskiego ma wejść tymczasowo do Sejmu Rzeczypospolitej.

Wilno. (PAT.) Wniosek większości komisji politycznej w sprawie części Ziemi Wileńskiej, pozostającej pod okupacją litewską, jest następujący: Wysoki Sejm uchwałił raczy: Sejm stwierdza, że część Ziemi Wileńskiej znajduje się dotychczas pod władzą litewską. Ludność tych obszarów w znakomitej większości jest niewątpliwie polską, co krwawo swych synów w walkach o niepodległość i wolność Polski niejednokrotnie stwierdziła, pragnie należeć do Rzeczypospolitej Polskiej. Sejm w Wilnie prosi i wzywa Sejm Ustawodawczy, oraz Rząd Rzeczypospolitej Polskiej do pozyczenia kroków celem włączenia tych obszarów do Polski.

Wilno. (AW.) Formuła uchwały w sprawie przyłączenia do Polski pasa neutralnego wywołana na posiedzeniu plenarnym kilka różnych wniosków. — Zarządzono przerwę celem uzgodnienia wniosków. Poseł Chomiński wygłosił gorące przemówienie przeciw rozważaniu i komisji kontrolnej, za które Marszałek przywołał go do porządku.

Wilno. (AW.) Do Sejmu wpłynęły nowe wnioski klubu Rad Ludowych w sprawie: 1) wysłania delegacji sejmowej do Warszawy, 2) przekazania dekretów wydanych przez gen. Żeligowskiego i Meyszłowicza Sejmowi ustawodawczemu w Warszawie, 3) więzienia Polaków w Kownie. Ponadto wpłynęły wnioski zespoła stronnictw narodowych, oraz Rad Ludowych w spra-

wie przejęcia władzy. Sejm zwleka z rozpatrzeniem wniosków wykonawczych, oczekując na wyjaśnienie sytuacji z Warszawy, co pozostaje w związku z wyjazdem do Warszawy delegata rządu warszawskiego w Wilnie p. Soltana. Kluby Rad Ludowych nalegają na możliwie jak najszybciejże zatwierdzenie sprawy wysłania delegacji domagając się, by wyjechać ona mogła już z początkiem przyszłego tygodnia.

Wilno. (AW.) Posłowie klubu Rad Ludowych złożyli wniosek następujący: Wszystkie dekrety wydane przez gen. Żeligowskiego, przeza T. K. R., oraz zgłoszone wnioski o charakterze ustawodawczym odesłać się do Sejmu ustawodawczego Rzpłtej polskiej.

Wilno. (AW.) Klub Rad Ludowych zgłosił następujący wniosek: „Dla przedłożenia uchwały Sejmu wileńskiego Sejmowi i Rządowi Rzpłtej, oraz dla dokonania formalnych czynności, związanych z objęciem władzy nad ziemią wileńską przez Rząd Rzpłtej — Sejm wybierze delegatów w liczbie 15, oraz równą liczbę ich zastępców i upoważni tę delegację — w razie zgody Sejmu Rzpłtej — do wstąpienia w jego skład w charakterze posłów ziemi wileńskiej do czasu przeprowadzenia na naszym terenie wyborów do Sejmu Rzpłtej.

Powiększenie uposażenia profesorów szkół wyższych.

Warszawa. (Tel. w.) Na komisji skarbowo-budżetowej uchwalono dla profesorów szkół wyższych polepszenie bytu. Mianowicie przyznano

im 4-tą rangę plac z 50 proc. dodatkiem. Dodac należy, że na 6 uniwersytetach w Polsce zajętych jest 2300 profesorów.

Państwa bałtyckie zaproszone na konferencję genueńską

Ryga. (PAT.) W. B. K. Rząd francuski wezwał notą rządu państw bałtyckich do współdziałania w konferencji genueńskiej. Równocześnie jednakże zażądał, ażeby majątki odebrane obywatelom francuskim zostały im zwrócone, oraz aby

państwa bałtyckie przyjeły na siebie część rosyjskich długów państwowych.

Z Rady miejskiej

Na wczorajszym posiedzeniu Rady miejskiej, którego program był bardzo obfity, zatwierdzono tylko kilka spraw mniej ważnych.

Byrona (przedewszystkiem Korsarza) włąściwie dopiero w chwili rozpoczynać nad trupem Marji. — Dzieje Wacława są — według prof. Ujejskiego — wytłumaczeniem przeszłości bohaterów Byrona, owianych zwykłym u niego mgłą tajemniczą. Malczewski dokomponował przeszłość do teraźniejszości bohaterów Byrona, pokazał czem był, czy też czem mógł być, jakiś rozczarowany i zgorzkniały bohater Byrona. Mimo jednak tej dość oczywistej analogji są zasadnicze różnice w ujęciu podobnych problemów artystycznych przez obu poetów. Malczewski zapoznaje czytelnika z historją swego bohatera, pokazuje jego rozwój. — Byron daje zwykle typy już ostatecznie skryształizowane i w tem skryształizowaniu jakby zakrzepłe.

Utwory Byrona są przeważnie historyczne, pozbawione zupełnie koloru lokalnego. Ten kolor lokalny umiał uchwyścić Walter Scott. To też „Marja” przez subtelne podmalowanie ta obyczajowego, przez umięjętne wyzyskanie cech charakterystycznych żywiołu szlacheckiego, przez także wreszcie postacie, jak Miecznik, kozak czy stary sługa Miecznika jest pierwszą polską powieścią historyczną w stylu Waltera Scotta. Połączenie tego typu powieści z ideologją i kolorystyką Byronowską dało — w myśl wywodów prof. Ujejskiego koncepcję swojską i oryginalną.

Ta swoistość i oryginalność objawia się jednak najwyraźniej dopiero w całej technice kompozycyjnej poematu. „Marja” jest „oryginalną próbą dramatycznego traktowania treści, mimo epickiej formy”. Cała pieśń pierwsza i niektóre ujęcia drugiej to szereg po sobie następujących scen dramatycznych, które są nader plastycznymi

wizjami malarskimi. — Malczewski unika formy zwykłego opowiadania — on raczej eksplikuje czytelnikowi pewne obrazy, które razem z nim w danej chwili widzi i ogląda. Takim stosunkowaniem się tłumaczy się plastyczność obrazów, malarskie ugrupowanie postaci poszczególnych i grup osób działających. Nawet dialog, prowadzony jest jak w dramacie. Ten sam charakter ma opis bitwy, podobny zresztą do bitwy w „Grażynie”, chociaż najprawdopodobniej „Korsarz” Byrona był wspólnym obu poematów źródłem. Oryginałną wreszcie nawskróś jest anielska postać Marji, wcielającej ideał kobiecości Marji Malczewskiego i tajemniczą postać pachocięca.

Specjalny rozdział książki prof. Ujejskiego poświęcony jest badaniu środków językowych „Marji”. Ten typ badań w ostatnich czasach coraz szerzej i powszechniej stosowany w badaniach literackich wogóle jest w stosunku do „Marji” specjalnie ważny dlatego, że język tego poematu nosi pewne nieuchwytne znamie zupełnej odrębności. W swoim czasie Seweryn Goszczyński zarzucił Malczewskiemu, że język jego przypomina raczej styl cudzoziemca, niż sposób wystawiania się Polaka i że jest tylko owocem długiego starania się o doskonałość. Zarzut ten uznać należy w dużej mierze za przesadny. Błędy i niejasności, które w „Marji” stwierdzić można, mają charakter incenji i zaniedbań. Cały styl wystawiana cechuje „dążność do skrótów słownych, oszczędność słowa w stosunku do obfitości treści”. Jest to styl w pełnym słowa tego znaczeniu „władczy” a nie opowiadający.

Cechą najbardziej charakterystyczną tego stylu jest operowanie wartościarni nastrojowymi. —

W ostatnią sobotę karnawałowa

W Kasynie i Kole Lit. art. urzędu Komitet Pań i Syndykat Dziennikarzy Polaków.

25.
lutego

Wieczór z tańcami

Zgłoszenia o zaproszeniu przyjmuje Sekretariat Kasyna i Kole literacko-artystycznego od godz. 4—9 popoł.

R. Thulle skarzył się na nieprawidłowe funkcjonowanie tramwajów, których użyteczność, w tych warunkach, staje się zupełnie iluzoryczną.

Prez Neumann obiecał rozpatrzyć jego zarazy. R. Sudziński rozwiódł sprawę zaopatrywania biur rządowych w papier i inne rekwiizyty kancelaryjne przez dostawców warszawskich, zamiast przez lwowskich, jak to dawniej było w zwyczaj.

Na wniosek r. Maksymowicza uchwalono wydzierżawić restaurację w parku Kościuszki p. Kościułowci.

Uchwalono następnie miejsce targowych nie rozdzielć drogą licytacji, ale na podstawie ofert indywidualnych, w cenach ustanowionych przez komitę targową. Czwarta część tych miejsc ma być przeznaczona dla inwalidów, z których nieważność mają obrońcy Lwowa, a po nich inwalidzi wojska polskiego, przynależni do Lwowa.

Postawiono wreszcie plan, powstały przez zaopiniowanie stawu Felczyńskiego wydzierżawić Ciniellemu z Warszawy pod budowę cokoła, gdzie już w lipcu będą się odbywały przedstawienia.

Na tem posiedzeniu zamknięto.

KRONIKA.

Kalendarz: Sobota, 25 lutego. Rz-kat.: Anasztazja. — Gr.-kat.: Miłotyja. — Słowiański: Sławojoja.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 19 grudnia 1921 w przedmiocie uprawy tytoniu w r. 1922 na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego, znajduje się w dziale ogłoszeń dzisiejszego nr. „Gazety Lwowskiej“.

Najprzykrzejszy teraz okres przynosi z sobą aurę. Przejście od zimy do wiosny — to przeprawa niełatwa! Wczoraj przy + 8° C. puścił się ostro regularny deszcz. Także dzisiaj daje on chwilami znać, że skończyło się panowanie śniegu. Lwowianie teraz opuszczając przybytki domowe, mają spazm szerszym wydotaniem się z niebezpieczeństw, następujące jeszcze możliwości: a) złamanie karku na schodach przy zejściu z domu, lub co gorsza, niedostatecznie wygrabanych chodnikach; b) utonięcie w bezodennej

Dbalność o nastroj odbija się zarówno w plastycznym traktowaniu pewnych postaci, tak w umiarkowanym i subtelnym rozmieszaniu światła i światłocienia, a nade wszystko w sposobie opisu krajobrazu, smutek i tęsknota, wiążące ze stępów i krańskich oddane są niedokładnym opowiadaniem na ten temat, a raczej pewne zestawienia muzyczne ten charakter stępów ilustrują i uplastyczniają. Następnio po sobie cichy i oraz przeciągły-basowego a jest charakterystyka muzyczna tego krajobrazu. Rytmika „Marii“ jest już romantyczna. Przejawia się to przedewszystkiem w rozmaitości liczb, akcentu, oraz iloczynu członków rytmicznych. Nierazko znajdują się w „Marii“ motywy zupełnie pieroknowe, na specjalną uwagę zasługują ciekawa i pod względem rytmicznym piękni masel. Stylizowane środki wyrazu, melodia leżyka są — tak to już było zaznaczone — zupełnie swoiste i oryginalne. Pewne reminiscencje frazeologiczne czy to z Byrona, czy to z Waltera Scotta poeta polski zawsze indywidualnie przetwarza. Ta odrębność właśnie, połączona z dziwnie nieuchwytną, a jednak wyraźną swojskością stanowi nieodpartą czar, który „Maria“ zawsze na wrażliwego czytelnika wywiera i wywierać będzie.

Powyższe pobieżne sprawozdanie wykazuje dowodnie, że prof. Ujejski powiedział w swej książce o „Marii“ to wszystko, na co już dawno czekał polski świat naukowy. Na zapomnianym grobie wielkiego poety wzniosła zasłużony pomnik ręka badacza i myśliciela.

gdzieś kałuży; c) zasypianie żywcem przez lawinę z dachu. Co roku zeszła powtarzają się o tej porze takie historie, tylko, że obecnie wystąpiły one z niezwykłym nasileniem i w głąbiach dawno już niezapamiętanej. Ale trudno: nie tylko ten, kto kocha — także ten, kto chce dobieć do wiosny, cierpieć musi.

Warszawa przyjęła uchwałę wileńską z cotulizmem. Magistrat zerwał się do prezydium miasta z wezwaniem, by zarządziło udekarowanie wszystkich domów flagami.

Delegat rządu w polsko-niemieckiej komisji arbitrażowej w Paryżu p. Ignacy Szobko przybył do Warszawy.

Prozes Polskiej Akademii Umiejętności, prof. dr. Kazimierz Morawski mianowany został komandorem francuskiego orderu Legji honorowej.

P. Aleksandra Ludnickiego przyjmowane bardzo serdecznie w Krakowie. Po odczytu, który wywarł wielkie wrażenie, szerokie koła obywateli krakowskich zetknęły się z warszawskim gościem w salach Zdzisława hr. Tarnowskiego. Śniadaniem podejmował go prezes Towarzystwa ekonomicznego br. Jan Gótz-Ołocinski.

Ciągnięcie loterii górnośląskiej odbędzie się w pierwszych dniach marca b. r. Bilety w cenie 150 Mk. do nabycia w kantorach wymiany, bankach, redakcjach i innych instytucjach. Dochód z loterii przeznaczony na ożary powstania górnośląskich i sterytu po nich.

Warunki dla nabywających bilety, są bardzo pomyślne. Wygranych jest ogółem 5413 na ogólną kwotę 1.500.000 m. niem. Pierwsza wygrana wynosi 50.000 m. niem., dwie drugie po 25.000 m. niem., dziesięć dalszych po 10.000 m. niem.

Bilety nabywać można w Redakcji „Gazety Lwowskiej“ ul. Chorążczyzny 31, codziennie w godzinach od 12—1.

Drugi transport zabytków historycznych wyruszył z Moskwy 17 b. m. i stanął w Warszawie dzisiaj lub w niedzielę. W dziesięciu wagonach spakowano, między innymi, obrazy z Zamku królewskiego i sztandary.

Jutro, w sobotę o godzinie 9 wieczór z tańcami w Kasynie i Kole lit.-art., urządzą przez komitet pań i Syndykat dziennikarzy polskich. Karty wstępu wydać sekretariat.

Wieczorek z tańcami Kofa studentek odbędzie się w sobotę dnia 25 b. m. w sali Czytelni akademickiej (ul. Łoznińskiego 7) Strój wieczorowy. Początek o godz. 9 wieczorem.

Ostatni wto ek ściągnie do Kasyna i Kole lit.-art. wszystkich tych, którzy na podwieczorkach przez te instytucje urządzonych, tyle m. lych odnosili, wrzesz. Wydział Kasyna i Kole, pragnąc udostępnić tę zabawę inteligencji, utrzymuje ją na stopie podwieczorków tanecznych. Wpisy na listę uczestników przyjmuje sekretariat.

Rokowania polsko-gdańskie rozpoczęły się. W gimnachu Ministerstwa przemysłu i handlu rozpoczęły się wczoraj rokowania polsko-gdańskie z udziałem przedstawicieli wolnego m. Gdańska i Rzeczypospolitej Polskiej.

Wysiedlanie Polaków z Gdańska. W ostatnich czasach coraz częściej są wypędzi wydalania obywateli polskich z obszaru w. miasta Gdańska. Świeżo otrzymało rozkaz natychmiastowego wyjazdu polskie Tow. artystyczne, koncertujące w lutejszych przedsiębiorstwach restauracyjnych. W związku z tem zaznaczyć należy, że w Gdańsku koncentruje spokojnie szereg orkiestr niemieckich, rosyjskich i węgierskich.

Po strajku generalnym w Berlinie. Z powodu ostatniego strajku generalnego w zakładach mleczarskich, miasto Berlin wydułilo ze służby 1890 funkcyjnarzyszy tramwajowych, 2000 robotników gazowni i elektrowni, 230 urzędników i robotników wodociągowych, a nadto wdrożyło 52 urzędników miejskim postępowanie, celu wydalenia ich ze służby.

Katastrofa lotnicza. Wojskowy statek powietrzny „Roma“, świeżo zakupiony przez rząd włoski spadł się i spadł w pobliżu podstawy fiortowej. Z póród 50 osób, które znajdowały się na po-

ładzie, ma być zgnać 35. Pozatem, pod gondolami, które urwały się z pływającego statku i spadły na ziemię, zginęło 12 osób. Wydobyto 30 zwłok, z tego 10 zniekształconych do niepoznania. Powodem katastrofy było złamanie się sturu pływającego.

Komunikaty.

Zo Związku społeczno-narodowego. Posiedzenie społeczno-narodowego klubu radnych miasta odbędzie się w sobotę, 25 lutego o godzinie 5 popołudniu w kawiarni „Renaissance“.

Zebrań członków Związku społeczno-narodowego odbędzie się w sobotę, d. 25 b. m., o godz. 6 wieczorem w pokoju klubowym kawiarni „Renaissance“.

Tow. filozoficzne. W sobotę, d. 25 b. m. odbędzie się o godz. 8 wieczorem w seminarjum filozoficznym Uniwersytetu 227 posiedzenie naukowe, na którym dr. Zoia z Państwowej Dyktando zajął dyskusję nad arywulem prof. Kotarbińskiego p. t.: „O potrzebie zaniesienia wyrazów „filozofia“, „filozof“ i t. d.“.

Z Uniw. ludowego im. A. Mickiewicza. W niedzielę, 26 b. m. o godz. 6 wieczorem przy ul. Bourlarda 5 (boczna Batorego), wykład dr. Antoniego Wereszczyńskiego p. t.: „U kolebki społeczeństwa i państwa“.

Pamiętajmy o braciach powracających z Rosji!

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7:30 wieczorem.

Dziś, w piątek „Szkoła żon“, komedia w 5 aktach Moliere. — Jutro, w sobotę popołudniu przedstawienie staraniem komitetu rozrywek dla młodzieży „Tańce narodowe, pieśni, opowieści i t. d.“, w wykonaniu młodzieży szkolnej; — wieczorem „Carinen“, opera w 4 aktach G. Bizeta (gościnnie występ B. Popowa). — W niedzielę popołudniu „Szkoła żon“, komedia w 5 aktach Moliere; — wieczorem „Ich czworo“, dramat w 3 aktach G. Zepolskie. — W poniedziałek „Faust“, opera w 3 aktach Gounoda (ostatni występ Kaczmarz).

Repertuar Teatru Małego (ul. Grodzka 2).

Dziś, w piątek „Carewicz“, sztuka w 3 aktach G. Zepolskie. — Jutro, w sobotę „Kłopoty pana Złotopolskiego“, farsa w 3 aktach H. Zbierchowski. — W niedzielę „Kłopoty pana Złotopolskiego“, farsa w 3 aktach H. Zbierchowski. — W poniedziałek „Czysy interes“, komedia w 3 aktach S. Kiedrzyńskiego (premiera).

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś, w piątek „Miliardery“, operetka w 3 aktach S. Hana. — Jutro, w sobotę „Hiszpańska mucha“, farsa w 3 aktach Arnolda i Bacha. — W niedzielę popołudniu „Hiszpańska mucha“, farsa w 3 aktach Arnolda i Bacha; — wieczorem „Miliardery“, operetka. — W poniedziałek „Miliardery“, operetka.

Święto dzieci, które odbędzie się w niedzielę w poludniu w Teatrze Wielkim ze współudziałem pp. Argasińskiej-Choinowskiej i Ireny Trapszo wywołalo wielkie zainteresowanie. Popst na bilety ogromny. Bilki, które opowie Trapszo nie są dotąd znane, piosenki odśpiewane przez Argasińską dumaczył E. Walter.

Jedyny koncert z towarzyszeniem orkiestry prof. Iwa Strawy, odbędzie się w niedzielę, dnia 5 marca b. r. o godzinie 12 w południe w sali Teatru Wielkiego. W programie audycji tej, aranżowanej przez lwowski Instytut muzyczny, z której czyszy

Związek adwokatów polskich.

W działalności Związku za czas ostatnich miesięcy roku ubiegłego wybiła się na pierwsze miejsce bogata w doniosłe rezultaty akcja organizacyjna, rozszerzająca pracę Związku daleko poza granice dotychczasowe i stwarzająca nowe samostanne placówki i ośrodki tej pracy w Warszawie, Krakowie i Przemysłu.

Długo przygotowywana praca nad wciągnięciem stolicy naszej w orbitę działalności Związku wydała ostatecznie pożądany plon w świeżo powołanej uchwałach tamtejszej adwokatury założenia warszawskiego Koła Związku Adwokatów Polskich w charakterze przyszłego samostannego Oddziału.

Uchwałę tę powzięto na zebraniu grona założycielskiego, złożonego z około 50 najwybitniejszych członków palestry warszawskiej, odbyłym w dniu 3. grudnia 1921 po uprzednim przygotowaniu tej sprawy we Lwowie przy udziale dwóch delegatów lwowskich w osobach wiceprezesów Związku dra Brunona Blumenfelda i dra Art. Tilla, z których pierwszy przedstawił zebraniom historię, a drugi idąc i cele Związku.

Dalsze prace około ukończenia nowego Koła są w pełnym toku, rokując na przyszłość napomyślniejsze nadzieje w dalszym rozwoju Towarzystwa.

Obok tej stołecznej placówki warszawskiej przygotowywano budowę dwu nowych placówek prowincjonalnych, przez założenie kół miejscowych w Krakowie, za współudziałem delegata, wiceprezesa dra Blumenfelda i w Przemysłu, za współudziałem adv. dra Janiszewskiego.

W zakresie prac organizacyjnych nie spaścił Związek z bacznej uwagi najważniejszej obecnie sprawy ustawy o jednolitym statucie adwokatury polskiej dla całego państwa.

Otrzymawszy wiadomość o opracowywaniu projektu takiego statutu przez sejmową Komisję prawniczą poddał Wydział Związku projekt ten szczegółowej dyskusji i przelał kompetentnym Instancjom swoje uwagi i postulaty oparte na własnym projekcie statutu, jaki w swoim czasie rozleżał członkom Związku. — (Referent: prezes dr. Dziedzieliwicz). Dla przygotowania prac w sprawie nowej organizacji Związku i zebrania ku temu statystycznych danych rozleżał Wydział odpowiedni kwestionariusz statystyczny wedle projektu prezesa dra Dziedzieliwicza, zzywając wszystkich adwokatów Polaków do jak najrychlejszego ich zwrotu.

W kierunku zawodowo-naukowym zajął się Wydział Związku: Sprawą noweli o opłacie od przywozu wartości (ref. dr. Kulikowski); sprawą spekulacji obcemi walutami (ref. dr. Schönbach); sprawą utrudnień w obrocie mienachomości (ref. dr. Schönbach), urządzając odczyty i pogadanki i

opracowując w tych sprawach obszerne memoriały. — Ponadto wprowadził Wydział periodyczne dyskusje w dziedzinie najnowszych orzeczeń sądowych, z których odbyło się trzy: dra Pierackiego na temat judykacji w sprawach lichwy wolonej; dra Schönbacha i dra Krzemickiego na temat obciążonego wypadku ciężaru lasowego, dra Pierackiego i dra Argasińskiego na temat przestępstw osób urzędowych popełnionych z chęci zysku. — Prócz tego w grudniu ub. roku odbył się odczyt dra Alerbanda o niektórych kwestiach prawa międzynarodowego i międzydiplomatycznego.

W akcji ogólnopolskiej wstąpił Związek swą działalność przez zgłoszenie pełnego alicesu do emulacji profesorów wszechlicy lwowskiej w sprawie państwowej przynależności Małopolski wschodniej i przez udział swych delegatów w zebraniu w sprawie Górnośląska (dr. Kulikowski, dr. Till i dr. Nieduszyński); w zakresie zaś stosunków towarzyskich podejmował Związek gości warszawskich adwokatów: Szumafskiego i Sokolowskiego, uczestniczył przez delegatów w przyjęciu lekarzy francuskich i urządził zebrania towarzyskie.

Premierowi Ponikwieskiemu z okazji Jego nominacji przesłano życzenia, a Wojewodzie Grabowskiemu po dokonaniu zamachu ruskim wyraził wdzięczność.

Przez delegatów swoich, prezesa dra Dziedzieliwicza i wiceprezesa dra Blumenfelda, brał Wydział udział w akcji nad założeniem Związku inteligencji polskiej we Lwowie i ułożeniem jego statutu.

Odlóżona w jesieni praca nad jubileuszowym obchodem z okazji dziesięciolecia Związku jest znowu w toku.

Ze Związku sędziów Małopolsk.

SEKCJA LWOWSKA.

Sprawozdanie z posiedzenia Wydziału Sekcji z dnia 20. lutego 1922.

Odczytano pismo Zarządu głównego Zrzeszenia sędziów i prokuratorów w Warszawie z zaproszeniem do wzięcia udziału w posiedzeniu Zarządu głównego i pierwszym Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Zrzeszenia, które odbędzie się w dniach 4 i 5 marca 1922.

W toku dyskusji, która nad tem się wyloniła, postanowiono wysłać delegację do Warszawy, — złożoną z prezesa i sekretarza w celu omówienia współpracy, oraz organizacji wszystkich sędziowskich Związków dzielnicowych, oraz wywarcia nacisku na odnośne czynniki w celu przeprowadzenia niezrealizowanych dotąd istotnych postulatów stanu sędziowskiego.

Wobec szczupłości wkładów członkowskich postanowiono kosztą tej delegacji pokryć w drodze repartycji na członków Związku, przyczem

sumę przez pojedynczego członka wpłacić się mającą oznaczono na 200 marek.

Repartycją zaśnić się skarbink i Zarządy Kół sędziowskich.

Hjacynty, tulipany, narcyzy.

Nadchodzi okres kwitnienia tych ulubionych roślin cebulkowych, przed wojną hodowanych w mieszkaniach. Ich hodowla i przyspieszanie wzrostu w zimie należało do największych przyjemności i rozrywek mieszkańców wsi i miast. Hjacynt rozkwitły i pacinacy w ziemi, przypominając wiosnę, wnosili do naszych mieszkań tyle radości!

W tym roku, niestety mało ich widzimy u ogrodników, a cena cebulek w Josiem była tak wysoka, iż niewlicu miłośników pozwolił sobie mogło na kupno hjacyntów.

Powodem tego niski stan naszej waluty, bo w Holandji jest nadmiar tych cebulek, ale wskutek różnic w wartości guldena holenderskiego i marki polskiej, cena ich u nas wytwarza drożyznę hjacyntów, tulipanów i narcyzów. Kiedyż one potanieją? Kiedy zaczniemy nasze mieszkania zdobić zimą tymi kwiatami, a ich hodowla skracać i arazmaćć długie miesiące zimowe? w.

Ruch wydawniczy.

„Naszej Jutrzenki“ Nr. 10 poświęcony został przedewszystkiem rocznicy powstania styczniowego. Zdobią go liczne ilustracje. Pisemno tu zasługują na szczerę poparcie. Tendencja jego bardzo racna, duchem narodowym owiana, winna mu zyskać powszechne uznanie.

„Przegląd dyplomatyczny“ ostatni zeszyt (nr. 11—12) zawiera między innymi następujące rozprawy: „O organizacji służby dyplomatycznej w Polsce“ (ks. Sobolewskiego), „Szkicami propagandy“ (M. Szeser), „O traktatach zawieranych przez Rzeczpospolitą Polską“, „Konferencja w Portorose“, „Sprawozdanie Ligi narodów“.

„Drogi Polski“ miesięcznik polityczno-gospod. nr. 2 za luty świeżo opuścił prasę. Na treść numeru składają się: Artykuł 87, „Sprawa mniejszości w Polsce“ St. Saworskiego; „Polityka rosyjska wobec międzynarodowych planów odbudowy“ B. Jawnuta; „Sprawa azotowa w czasie wojny i jej znaczenie dla Polski“ E. Kwiatkowski; „Buduley Polski“ F. Rafińskiego; „Eksploatacja koni w czasie okupacji przez Niemców“ B. Domostawskiego; „Niżenie archiwów przez okupantów austriackich“ J. S. rug; Materiały i dokumenty; Notatki i uwagi. Adres administracji: ul. Wileza 30 m. 5 w Warszawie. Cena numeru 350 Mk., kwartał: 1000 Mk.

Zakład narodowy im. Ossolińskich wydał w ostatnich dniach powieść Henryka Sienkiewicza „Kryżacy“; Stanisława Pigonia garst studjów i szkiców „Z epoki Mickiewicza“, oraz bajkę Juljusza Germana „Bursztynowy dwór“.

Maria Bańkowska.

59)

TANCERKA.

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy.)

— Mam oczy i widzę, mam uszy i słyszę — odparła pani Joanna. Nie mam zaufania do sfery, w której pani wzrosła i nie mam przekonania, aby się pani ze sierą uczuła i myśli mego syna i moją żyć naprawdę mogła. Życie żony lekarza, to nie kabaret ani balet!

— A Jerzy... syn pani — poprawiła się — czy podziela to zdanie?

— Tak. Mój syn czuje i myśli tak samo, jak ja.

— Czyli krótko mówiąc — pogardza mną. Ach nie — nie pani nie przeczy, ja już wiem wszystko, co wiedzieć pragnęłam. Dlatego tak cierpliwie słuchałam i spokojnie pytałam. Nie pierwszy raz w życiu spotykałam mnie tego rodzaju zarzuty. Zupełnie zresztą słuszne i uzasadnione: moja nieprzynależność metryka jest fatalnym paszportem, cnotliwa warła nie wpuszcza mnie z nią w sferę „uczciwych“ ludzi. Coż robić... Niech pani powie synowi swemu, że niczego od niego nie wymagam, ani nie żądam. Jest wolny. Ja nie jestem winna, że jestem, jaką jestem, on nie jest winny, że jest, jak inni. I niech mu pani

powie... niech mu pani powie — przeciągnęła ręką po czole — że ja niezapomnę. Może się jeszcze kiedyś zresztą spotkamy w życiu i ja mu to sama powtórzę. Ja pójdę swoją drogą, ale może się kiedyś mimo to spotkamy. Życie bywa dziwne...

Pani Jarosowa powstała z miejsca i na pożegnanie chciała znów wyciągnąć rękę, ale nie uczyniła tego. W błędej jak marmur twarzy lrency uderzył ją dziwny jakiś wyraz, w oczach jej zaśnił płomy błysk śmiertelnie obrażonej dumy i coś jakby nienawiści... Pochyliła głowę, wyrzekła: „Dziękuję“ i wyszła, ale rzecz dziwna — w duszy jej nie było radości z tak łatwo odniesionego zwycięstwa, ale coś jakby wstyd i jakby niepokój.

Rena po jej odejściu stała długo w miejscu nieruchoma. Czula dziwną pustkę pod czaszką i strasznie zimno rozlewające się po żyłach, instynktownie przycisnęła rękę do piersi, jakby tu szukając źródła tego zimna i odniosła wrażenie, że dotyka czegoś skrzepłego, martwego, zimnego, jak lód. — Coś we mnie umarło dziś — pomyślała — coś we mnie zabili dziś — co to jest — może serce?

Podszła do zwierciadła i ośniła się z lękiem. Ogarnęła ją niesamowite uczucie jakiegoś rozdwojenia; zdawało się jej, że ta patrząca ze zwierciadła marmurowo biała twarz o spokojnych, jakby zastygłych rysach, jest twarzą jakiegoś

goś posagu, który ożywać poczyna, podczas gdy ona sama zanika, krzepnie, martwieje...

Siła woli oderwała się od histry i przesunęła dłońmi po oczach, czole i włosach i odcinającą się boko; szybko wyszła z pokoju, chcąc spotkać kogoś, przemówić do żywego człowieka. Może matka jest wyjątkowo w domu, może ktoś ze służby, wszystko jedno kto, aby nie być samą, aby usłyszeć własny głos...

Idąc przez saloon zobaczyła przy stole mężczyznę, który siedząc w fotelu palił papierosa i przeglądał jakąś książkę.

Był to Aleksander Mioryński.

Nie zdziwiła się zastawszy go tu tak niespodzianie, nie byłaby się dziś zresztą niczemu dziwiła. — Podszła do niego, i usiadła obok i w miejsce powitania spytała:

— Co pan tu robi?

— Przyszedłem przed kwadrans, ale mi powiedziano, że pani ma gości, więc czekałem tutaj. Przyniosłem pani kilka książek i chciałem porozmawiać trochę. Z pania się dobrze tańczy i dobrze gada, a to to dosyć rzadkie połączenie; przynajmniej w mojej praktyce.

Rena przechyliła się i przez ramie zaskarża mu do książki, która trzymał rozłożoną na kolanach i przeczytała parę wierszy.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

OGŁOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

I. 530/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jakób Teichowec, syn Gregorza, urodzony 18. styżnia 1851 r. w Rawie ruskiej, poległ w czasie wojny...

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII. Lwów dnia 24 września 1921. 1572

T. 171/21/6. Edykt. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jakim Hoda, urodzony 25. września 1887 r. w Haličach, zamieszkały w Koszłach, pow. Zbarz...

Sąd okręgowy, Oddział V. Tarnopol, dnia 14. grudnia 1921. 1713

T. 158/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Bazył Suchy, syn Jana i Katarzyny, urodzony dnia 2. lipca 1876 r. w Tuszkowie i tam ostatnio zamieszkały...

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII. Lwów, dnia 6. kwietnia 1921. 1580

T. 140/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Romanyszyn Maksym, syn Mikołaja i Anny, urodzony dnia 25. sierpnia 1881 r. w Bereznicy ad Strży...

Sąd okręgowy Oddział IV. Strzyż, dnia 27. grudnia 1921. 1635

243/21/2. Dmytro Smolak syn Wasyla z Filipkowca, urodzony 11. października 1857, żołnierz austr. 36 pułku piechoty...

się wezwania, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo Dr. Granickiemu w Czortkowie...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Czortków dnia 11. listopada 1921. 1525 1-4-3

T. 88/21/7. Piotr Rostek syn Szymona urodzony i zamieszkały w Hucie Ruskiej, podczas ogólnego mobilizacji w sierpniu 1914 r. odeszedł do czujności służby...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Zamość, dnia 8. grudnia 1921. 1623

T. 532/21/4. Wdrożenie postępowania, celem uznania za zmarłego. Michał Łuszczyszyn, syn Paraskiewy Łuszczyszyn, urodzony dnia 1. lipca 1890 r. w Rawie ruskiej...

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII. Lwów, dnia 17. października 1921. 1574

T. 171/21/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Edykt. Michał Kowalyszyn, syn Iwana urodzony 15. grudnia 1898 r. w Stolinie, służył w wojsku ukraińskim...

Sąd okręgowy Oddział IV. Złoczów, dnia 13. września 1921. 1673

T. 267/21/3. Nikola Hrynszyn syn Piotra i Marii urodzony w Dąwniaczu w roku 1894, żołnierz byłej armii Petlury...

Sąd okręgowy Oddział IV. Czortków, dnia 25. stycznia 1922. 1691

T. IX. 51/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania zmarłego Wojciecha Bogdana. Wojciech Bogdan z Libuszy syn Jakoba i Apolonii z Bogdanów urodzony 4. kwietnia 1883...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Jasio, dnia 23. grudnia 1921. 1654

T. VI. 279/21/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Władysław Kurtyka, syn Jana i Marii, rolnik z Bielicy, powiat Brzesko, urodzony tamże 1892...

wymienionego do zmarłego a zarazem ogłasza się wezwaniem, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi...

Sąd okręgowy cyw. Oddział VI. Kraków, dnia 26. grudnia 1921. 1156

T. V. 228/21/3. Kazimierz Strzepek, urodzony 1893 roku w Grootzisku, now. Strzyżów, syn Franciszka i Anny, uznany za zdolnego do służby wojskowej w roku 1913...

Sąd okręgowy, Oddział V. Rzeszów, dnia 8. listopada 1921. 1149

T. V. 117/21/3. Apolonja Oczkowska urodzona 1868 r. w Kamieńcu, córka Sebastjana i Reginy wyemigrowała przed 27 latami do Ameryki...

Sąd okręgowy Oddział V. Rzeszów, dnia 13. listopada 1921. 1159

T. V. 65/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Rak, urodzony 1875 roku w Grębolicz, syn Józefa i Ewy, w lecie 1915 roku uznany za zdolnego do służby wojskowej...

Sąd okręgowy Oddział VII. Rzeszów, dnia 8. listopada 1921. 1151

T. V. 159/21/3. Jan Balawejder, urodzony 1891 r. w Markowie, syn Jana i Katarzyny, powołany ogólną mobilizacją do służby wojskowej...

Sąd okręgowy Oddział V. Rzeszów, dnia 15. grudnia 1921. 1152

T. IV. 261/21/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Franciszek Pieniążek z Podniebna syn Wojciecha i Józefy, urodzony 28. sierpnia 1883...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Jasło, dnia 23. stycznia 1922. 1144

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

Cg. I. b 67/22/1. Elykt. Franko Zwołńska wnosi skargę przeciw Myliccy. Szwec nieznanemu z życia miejscu pobytu o 13000 Mkp. zpn. do l. czynu. C. l. b 67/23/1. Audyencja została wyznaczona na 1 marca 1922 o 9 godz. przedn. w tym sądzie. Biuro Nr. 11. Powołane miejsce pobytu strony pozwanej; jest nieznane, ustanawia się p. Dr. Schwagera adwokata w Złoczowie kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd okręgowy Oddział I.
Złoczów, dnia 27 stycznia 1922. 1748

L. cz. C. II. 99/22. Przeciw Piotrowi Opraszko rolnikowi w Michowej, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do sądu powiatowego w Dobromiłu pozew przez Peda Haczyn i Annę Sytyk w Michowej o uznanie służebności. Na podstawie tego pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 28 marca 1922 o godzinie 9 przed południem sala rozpraw Nr. 7. Celem strzeżenia praw Piotrowski ustanawia się p. dra Tygermana adwokata w Dobromiłu kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie wyżej wymienionego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy Oddział II.
Dobromiła, dnia 15 lutego 1922. 1744

C. I. 40/22 Elykt. Przeciw Ignacemu Wojciuchowi, Emilij Dulkom i Michałowi Stachowi z Domaradza których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym z stał do sądu powiatowego w Brzozowie przez Michała Zybka z Domaradza pozew o uregulowanie stanu tabularnego realności wól 489 ks. gr. gm. Domaradza. Na podstawie pozwu z 15 lutego 1922 wyznaczono rozprawę na dzień 6 kwietnia 1922 godziną 9 rano biuro Nr. 17. Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się Pana adwokata Kosuńskiego w Brzozowie kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwanych w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd powiatowy Oddział I.
Brzozów, dnia 3 lutego 1922. 1740

SPADKI.

A. XXVIII. 24/2/9. Wzwanie nieznanych dziedziców, P. Wiktoria Wernerowa z Wolskich zmarła dnia 15. grudnia 1920 we Lwowie nie pozostawiając ostatniego rozporządzenia. Sądowi niewiadomo czy pozostała dziedzic. Ustanawia zatem pana Piotra Wolskiego, zam. we Lwowie ul. Lyczakowska 1. 22 kuratorem spadku. Kto zamierza zgłosić roszczenia do spadku, winien o tem donieść temu Sądowi w ciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego i wykazać swe prawa do spadku. Po upływie tego czasokresu będzie spadek wydany tym osobom, które wykazają swe prawa; o ileby zaś praw nie wykazano, spadek przypadnie skarbowi Państwa.

Sąd powiatowy S. I. Oddział XXVIII.
Lwów dnia 21. października 1921. 1685 I - 3

KONKURSY.

LW. 3.964 V. Ogłoszenie konkursu na dwie pensje dożywotnie z fundacji im. Pietruskich, z których jedna przeznaczona jest dla mężczyzny (w kwocie obecnie 60.000 Mkp. rocznie), druga zaś dla kobiety (w kwocie obecnie 55.000 Mkp. rocznie). Pensje te przeznaczone są dla osób pochodzących z dawnej szlachty polskiej, które bez własnej winy popały w ubóstwo. Pierwszeństwo mają krewni fundatorów, tj. pp. Konstantego i Michalina z Rneckich Pietruskich, tudzież osoby o ziemniactwie. Podana wraz z załącznikami (metryka chrztu, dowód szlachectwa, świadectwo ubóstwa, ewentualnie dowód pokrewieństwa, ewent. urzędowe świadectwo stwierdzające ślepotę) należy przesyłać do Tymczasowego Wydziału Samorządowego (Lwów-Gmach Poseimowy) najpóźniej do dnia 1. kwietnia 1922. Za Tymczasowy Wydział Samorządowy

Pazdro w. r. 1686
Lwów dnia 10 lutego 1922.

FIRMY.

Firm. 704. Rg. B. I. 236. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 25. maja 1921. Siedziba spółki: Warszawa, Miodowa 6. Siedziba filii: Lwów. Brzmienie firmy: Bank towarowy. Spółka akcyjna, filia we Lwowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: a) dyskonto i redyskonto weksli krajowych, zagranicznych i innych zobowiązań pieniężnych, b) wydawanie pożyczek i otwieranie kredytu na określony termin, a także w formie bieżących i kontokorrentowych rachunków; 1) na zastaw państwowych papierów procentowych, listów zastawnych, udziałów, akcji, obligacji w wysokości do 75 proc. ceny giełdowej, 2) na zabezpieczenie hipotekami nieruchomości ziemskich i miejskich, 3) na zastaw konosamentów, świadectw składów towarowych (warrantów), frachtów i kwitów dołów przewozowych, dróg żelaznych i towarzystw żegluga parowej, na niepodlegające łatwemu zepsuciu towary w wysokości 2/3 wartości towarów; z tem za-

strzeżeniem, ażeby towary były ubezpieczone na sumę conajmniej o 10 proc. wyższą od sumy pożyczki i na termin przynajmniej o miesiąc dłuższy od jej terminu i ażeby polisy ubezpieczeniowe były przechowywane w Banku, 4) na zastaw drożych metali, 5) na zastaw towarów niepodlegających łatwemu zepsuciu do wysokości najwyżej 2/3 wartości, z zastrzeżeniem, żeby towary były złożone według uznania zarządu w składkach ubezpieczonych od ognia, oraz żeby były ubezpieczone na sumę conajmniej o 10 proc. wyższą od pożyczki i na termin przynajmniej o miesiąc dłuższy od jej terminu. Polisy ubezpieczeniowe mają być przechowywane w Banku. Komone zaś za najem składu na towar musi być zapłacone za czas przynajmniej o miesiąc dłuższy od terminu zastawu towaru. Przy wydawaniu pożyczek i otwieraniu pożyczek kredytu na zabezpieczenia może być powiększona na podstawie wspólnej jedynostajnej uchwały Zarządu i Rady Banku do 80 proc. wartości zabezpieczeń; c) lukaso wszelkiego rodzaju należności; d) dokonywanie wypłat, wydawanie przekazów pieniężnych w kraju i zagranicą; e) kupno i sprzedaż na rachunek osób trzecich wszelkiego rodzaju państwowych papierów procentowych, listów zastawnych, udziałów, akcji i obligacji, których obieg jest w Państwie dozwolony; f) kupno i sprzedaż towarów z polecenia i na rachunek osób trzecich za określoną z góry opłatą komisową, oraz na rachunek własny, z zastrzeżeniem, aby wydane na kupno towarów na rachunek własny sumy nie przewyższały 1/5 części kapitału zakładowego; g) kupno i sprzedaż na rachunek własny oraz na rachunek osób trzecich, drożych metali w sztabach i monete, oraz weksli ciążonych, krajowych i zagranicznych; h) akceptacja i wydawanie weksli ciążonych, trat, akredytów i przekazów na miasta w kraju i zagranicą; i) przechowywanie za określoną z góry opłatą wszelkiego rodzaju papierów procentowych i przedmiotów wartościowych, oraz wydzierżawienie składów towarowych i schowków (safes); k) przyjmowanie wkładów bezterminowych i terminowych oraz wkładów na rachunki bieżące (książeczki wkładowe), z zastrzeżeniem, aby pojedyncze dowody lokacyjne nie były wydawane na sumę mniejszą, niż sto marek polskich; l) kupno i sprzedaż na rachunek własny papierów państwowych procentowych, udziałów, akcji i obligacji przez Rząd gwarantowanych; m) kupno i sprzedaż na rachunek własny obligacji i listów zastawnych oraz udziałów i akcji przez Rząd niegwarantowanych, za sumę nie przewyższającą 1/3 kapitału zakładowego Banku; n) wymiana pieniężny; o) asekuracja od wylosowania od papierów publicznych; p) otwieranie, w drodze komisii, subskrypcji na państwowe, komunalne i inne publicznie pożyczki, na akcje, obligacje i listy zastawne, które wolno wypuszczać w kraju, subskrypcja na papiery zagraniczne nie może być otwierana bez pozwolenia właściwej władzy, Bank nie może przynajmniej gwarancji za powodzenie zapisu; r) zastaw własnych papierów Banku oraz pod zastaw w innych instytucjach kredytowych papierów wartościowych i towarów przyjeżdżających przez Bank od prywatnych osób i instytucji, za zgodą ostatnich, zastawianie cudzych towarów odbywa się przez ustąpienie droga zapisu na dokumente zastawnym, na sumę, nie przewyższającą udzielonych na nie pożyczek; s) nabywanie i sprzedawanie koncesji, wszelkiego rodzaju przywilejów, patentów, na rachunek własny i osób trzecich; t) organizowanie i nabywanie przedsiębiorstw przemysłowych, rolniczych, górniczych, kolejowych, żegluzowych, przewozowych i handlowych z zastrzeżeniem, że suma, na tę operację użytą, nie może przewyższać 1/5 kapitałów własnych Banku. Kapitał akcyjny: 50.000.000 Mkp. podzielony na 50.000 sztuk akcji na okaziciela po 1000 Mkp. gotówką płaconą. Rodzaj Spółki: Spółka akcyjna. Statut jej zatwierdzony przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu opublikowany został w „Monitorze Polskim” Nr. 24 dnia 31. stycznia 1921 r. Akt organizacyjny zeznany został przed Notariuszem Kosuńskim w Warszawie dnia 2. kwietnia 1921 r. za N. 721. Do zastępstwa Spółki uprawniony jest Zarząd, Zarząd Zakładu Głównego stanowią: Antoni Czerniński, Marszałkowska 87, Henryk Staniszewski, Krucza 8, Jan Armintowicz, Królewska 5, Wojciech Rostworowski, Kredytywa 4 i Karol Zdżicki, Widok 18, wszyscy z Warszawy. Podpis Firmy Zakładu głównego: Wszelka korespondencja, weksle, pełnomocnictwa, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne oraz żądania zwrotu sum z instytucji kredytowych, czeki na rachunek bieżący, podpisuje dwóch członków Zarządu, lub Dyrektor Zarządzający. Do odbierania z poczty pieniędzy, posyłek i dokumentów upoważniony jest jeden członek Zarządu, lub Dyrektor Zarządzający. Czas trwania przedsiębiorstwa: nieograniczony. Ogłoszenia Filii umieszczone będą w „Monitorze Polskim” i „Gazecie Lwowskiej”.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 24. maja 1921. 1562
Firm. 469. Rg. C. IV. 164. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano 18. maja 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Północno-francuski syndykat naftowy, spółka z ogr. odp. Zmiany: W miejsce zawiadowcy Henryka Croumego, który ustąpił, ustanowiono Alberta Lamego, przemysłowca naftowego we Lwowie.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 12. kwietnia 1921. 1567
Firm. 1319. Stow. VII. 152. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano 20. października 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Zakład parcelacyjno-melioracyjny związkowych spółdzielni Małopolski, spółdz. z odpow. udziałami we Lwowie. Zmiany: Ze składu dyrekcji ustąpił inż. Karol Lang

a w jego miejsce wybrano dyrektorem Dra Franciszka Ksawerego Hranowczyńskiego adw. we Lwowie.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 30. września 1921. 1583
Firm. 1464 Rg. B. I. 189. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 3. listopada 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Oczyszczalnia śmiecia, we Lwowie. Zmiany: Prokurę udzielił Dr. Bronisławowi Wojciechowskiemu, sekretarzowi spółki.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 25. października 1921. 1587

Antekom, D'agueriem
MAREK zapamiętaj ozych
przebieganych duży z i
kwa. Złożenia z opi e
pod „Amator” do Admi
tracji. 1726
Instytut Nauk Posławie
Jelenia, Dom Alchemii-Han
lowy Michał Nudzeń k
raków, przedstawiciel n
Małopolskę. 1705

NALEPSZE NASIONA
KWIAKOWE, WARZYWNE I GOSPODARCZE
SKŁAD NASION. EDMONDA
LWÓW RIEDIA
KRAKOWSKIEGO 13.
Cenniki na żądanie wysyłam odwrotnie.

Nadzwyczajne Ogólne Zgromadzenie
członków Podolskiego Związku Ziemiaków we Lwowie, stow. zarej. z ogr. por. we Lwowie odbędzie się dnia 29. marca 1922 r. o godz. 5-tej wieczór w lokalu Związku przy ul. Krasieckich 1. I — z następującym porządkiem dziennym:
1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2) Wniosek na reasumę uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 30. lipca 1921 r. w sprawie likwidacji Stowarzyszenia.
3) Zmiana statutu Stowarzyszenia.
4) Wnioski członków.
W razie braku kompletu wymagane § 26 statutu odbędzie się Nadzwyczajne Ogólne Zgromadzenie członków Stowarzyszenia 30. marca 1922 r. o godz. 6-tej wieczór w powyższym lokalu, z tym samym porządkiem dziennym, którego uchwały będą ważne bez względu na liczbę obecnych członków.
1727 RADA NADZORCZA.

Magistrat król. wola. miasta Drohobycza.
L. 2030/922 W Drohobyczu, dnia 17. lutego 1922.

Konkurs.
Zarząd miasta Drohobycza rozpisuje niniejszym konkurs na posadę:
1) Miejskiego Inżyniera drogowego z poborami IX., VIII, względnie VII. stopnia plac (urzędników państwowych) zależnie od posiadanych kwalifikacji,
2) Kontrolora Kasy miejskiej, z poborami IX. stopnia płacy,
3) Naczelnika miejskiej straży pożarnej z poborami XI. stopnia płacy.
Od kandydatów na posady ad 1, 2 i 3 wymaga się: obywatelstwa polskiego, nieprzekroczonego 40 roku życia, świadectwa moralności i świadectwa zdrowia ponadto od inżyniera ukończonych studiów politechnicznych na wydziale inżynierii z dwoma egz. minami państwowymi i świadectwem odbytej praktyki — od Kontrolora Kasy miejskiej wymaga się ukończonej szkoły średniej, egzaminu państwowego z rachunkowości i przynajmniej jednorocznej praktyki kasowej — od naczelnika straży pożarnej świadectwa ukończonej niższej szkoły średniej lub wydziałowej, świadectwa złożonego egzaminu kwalifikacyjnego i odbytej praktyki.
Termin wnoszenia podań do 20. marca 1922.
Magistrat król. wola. miasta Drohobycza.
Kierownik Zarządu miasta:
Inż. REUTT wr,

WALNE ZGROMADZENIE
członków Spółki „POSTEP” z ograni-
czoną odpowiedzialnością z siedzibą
w Lwowie, ul. Kofceja 8, uchwalilo likwid-
ację stowarzyszenia, wybierając likwidato-
rów: Dr. S. Dręgiewicza i Elżę Pasternaka. Niewła-
dności wie-
rzyciele ze dnia 8-miu od daty niniejszego
ogłoszenia zgłoszą swoje pretensje do likwidatorów
Spółki. Lwów, 16 lutego 1922. 1753

ZNIŻKA CEN MIĘSA

Miejski Zakład aprowizacyjny zawiadamia,
że z dnem 24. lutego 1922 wszystkie janki mię-
skie sprzedają:

- Cielęcine po 220 marek za 1 kg.
- Mięso wołowe po 260 marek za 1 kg.
- Mięso wieprzowe po 380 marek za 1 kg.
- Stoninę po 700 marek za 1 kg.

KONKURS.

Towarzystwo Gospodarskie Wschodniej Małopolski
we Lwowie rozpisuje konkurs na posady:
instruktorów hodowli bydła, trzody itd. z siedzibą
w miastach powiatowych, które zostaną wyznaczone
przez umowę.

Pobory zostaną ustalone umową.
Kandydaci winni przedłożyć w odpisie: a) Metrykę
chrztu; b) świadectwa odbytych studiów; c) świado-
ctwa praktycznej pracy zawodowej, ze specjalnem u-
względnieniem hodowli bydła itd.; d) opis dotychczas-
owego zatrudnienia.

Kandydaci będą obowiązani, przed definitywnym
objęciem posady, poddać się egzaminowi z hodowli
przed komisją do tego powołaną.

Podania, wraz z wymienionymi załącznikami, na-
leży wnieść do Towarzystwa Gospodarskiego Wschod-
niej Małopolski we Lwowie, ul. Kopcińska L. 21
w terminie do 15. marca 1922 r. 1241

OBWIESZCZENIE.

Niniejszem zaprasza się P. T. członków
TOWARZYSTWA ZALICZKOWEGO stow.
zar. z ogr. por. w BRZOSTKU na

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

które odbędzie się dnia 7. marca 1922 o godz.
10 rano w biurze Towarzystwa z następu-
jącym porządkiem dziennym:

- 1) Sprzedaż nieruchomości Towarzystwa.
- 2) Wnioski członków.

W razie braku wymaganego statutu m. kompleta
odbędzie się następnie Nadzwyczajne Walne Zgrom-
adzenie tego samego dnia tj. 7. marca 1922 o go-
dzinie 12 w południe z tem samym porządkiem
dziennym, bez względu na ilość obecnych członków.

RADA NADZORCZA TOW. ZAL. w BRZOSTKU.

Brzostek, dnia 21. lutego 1922.

Prezes: ks. Szymbkiewicz.

UWAGA: Prawo uczestnictwa w Walnej Zgromadze-
niu mają tylko ci członkowie, którzy wpła-
cili 60 M. na udział (§ 26 st.). 1754

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19. grudnia 1921 r. L. 2943/Pr. 21. GDMT. w przedmiocie **uprawy tytoniu**
w r. 1922 na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego.

W r. 1922 na obszarach b. zaborów au-
striackiego i rosyjskiego można uprawiać tytoni-
tylko dla celów przemysłowych.

Uprawa tytoniu dla własnego użytku,
dozwolona wyjątkowo w ostatnich latach ze
względem na niedostateczne zaopatrzenie ludności
w wyroby tytoniowe, jest **bezwzględnie**
wzbroniona, ponieważ niedostatek wyrobów
tytoniowych już ustał a uprawa ta powoduje
ubyttek w dochodach Skarbu Państwa, tudzież
wpływa ujemnie na zdrowie ludności, używają-
cej do palenia niepreparowanego lub nieodpo-
wiednio preparowanego tytoniu własnej uprawy.

Przekroczenie zakazu uprawy tytoniu dla
własnego użytku karane będzie z bezwzględna
surowością na obszarze b. zaboru austriackiego
według b. austriackiej ustawy karno-skarbowej,
a na obszarze b. zaboru rosyjskiego według
b. rosyjskiej ustawy o akcyzie od tytoniu.
W razie przekroczenia tego zakazu rośliny tyto-
niowe będą zniszczone przez organa rządowe.

Dla zaspokojenia wywołanego u wieśni-
ków-rolników powyższym zakazem zapotrzebo-
wania wyrobów tytoniowych wprowadzi Zarząd
Monopolu Tytoniowego do sprzedaży tytoni-
krajanę po odpowiednio niskich cenach.

Dla celów przemysłowych uprawiać można
tytoni bez żadnej opłaty, jednak tylko w rejon-
ach uprawy tytoniu, oznaczonych rozporządze-
niem Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1921 r.
L. 594/Pr. 21 GDMT., Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 12
z r. 1921, i to na podstawie pozwolenia, wy-
danego dla rejonów: 1-ego obejmującego po-
wiaty polityczne: Ciechanów, Gostynin, Kalisz,
Kolno, Koło, Konin, Kutno, Lipno, Łęczyca,
Łomża, Łowicz, Maków, Mława, Nieszawa,
Ostrołęka, Płońsk, Płock, Przasnysz, Pułtusk,
Rypin, Sieradz, Sierpiec, Słupca, Szczuczyn,
Turek i Włocławek;

2-go, obejmującego powiaty polityczne:
Grójec, Iłża, Jędrzejów, Kielce, Końskie, Kozie-
nice, Miechów, Olkusz, Opatów, Pińczów, Puła-
wy, Radom, Stopnica, Sandomierz;

3-go, obejmującego obszary, położone na
wschód od linii biegnącej w dół zachod. granic
powiatów Radzyńskiego, Łukowskiego, Siedlec-
kiego, Sokolowskiego, a dalej wzdłuż granicy

obwodu Białostockiego (Biełsk, Białystok, So-
kółka) aż do granic rejonu 1-go przez Inspektora-
rat Uprawy Tytoniu w Warszawie;

dla rejonu 4-go, obejmującego powiaty:
Borszczów, Buczaczy, Czortków, Horodenska,
Rusiatyn, Kolomyja, Kosów, Peczenżyn, Pod-
hajce, Rohatyn, Skała, Sniatyn, Stanisławów,
Tlumacz, Trembowla i Zaleszczyki, przez Inspe-
ktorat Uprawy Tytoniu w Zabłotowie;

dla rejonu 5-go, obejmującego na obszarze
b. Kongresówki powiaty: Janów, Białgoraj, Kra-
snystaw, Zamość, Tomaszów, Chełm i Hrubie-
szów, a na obszarze Małopolski powiat Sokoł,
tudzież dla obszaru b. zaboru rosyjskiego, po-
łożonego na wschód od zachodnich granic po-
wiatów tego rejonu przez Urząd Wykupna
Tytoniu (Magazyn Sprzedaży Wyrobów Tyto-
niowych) w Lublinie.

Obszar przeznaczony pod uprawę, nie mo-
że być mniejszy jak 500 (piećset) metrów
kwadratowych.

Osobom, które zgłoszą się o pozwolenie
na uprawę tytoniu w tych rejonach udzieli
Urząd, wydając im pozwolenie, jaknajdalej
idącej pomocy i służąc im będą teoretycznymi
i praktycznymi wskazówkami a nadto dostarczą
im bezpłatnie doborowego nasienia tytoniowego
odpowiedniego glebie i klimatowi naszego kraju.
Plantatorowie, którzy otrzymali nasienie od
Zarządu Monopolu Tytoniowego, nie mogą bez
osobnego zezwolenia występować na tym samym
obszarze innego nasienia.

Na obszarze uprawy tytoniu wschodnio-
małopolskim (rejon IV) obowiązującą będą do-
tychczasowe przepisy, w innych zaś rejonach
uprawy tytoniu plantatorowie tytoniu winni za-
słować się do wskazówek i zarządzeń, udzie-
lonych im przez organa Zarządu Monopolu Ty-
toniowego co do sposobu prowadzenia planta-
cji i zbioru liści tytoniowych i pozwolić tym
organom na wybór nasieniaków na ich planta-
cjach, a to najwyżej do 10 roślin na każde
100 metrów kwadratowych.

Nasienie tytoniowe produkować można tyl-
ko za zezwoleniem Urzędów, upoważnionych
do wydawania pozwoleń na uprawę.

Wyprodukowane liście obowiązani są plan-
tarowie w całości odsprzedać Zarządowi Mo-

nopolu Tytoniowego. Na obszarze b. zaboru
rosyjskiego wolno plantatorom odsprzedać ze-
brane liście za zgłoszeniem w Urzędzie Mono-
polu Tytoniowego, który wydał pozwolenie na
uprawę, koncesjonowanej krajowej przywilej fab-
ryce wyrobów tytoniowych. Bezwzględnie
wolno plantatorom wywozić liście tytonio-
wych zagranicę, ani też sprzedawać ich oso-
bom postronnym (kupcom tytoniowym, pośred-
nikom).

W razie stwierdzenia przekroczenia tego
przepisu, sprzedawane liście ulegną konfiskacie,
o ile by zaś liście nie mogły być już skonfisko-
wane, plantator tytoniu będzie obowiązany sto-
sownie do zobowiązania, które przyjmuje na
siebie korzystając z udzielonego pozwolenia
na uprawę, do złożenia Skarbowi Państwa
kwoty uzyskanej ze sprzedaży, w razie zaś
niemożliwości stwierdzenia ceny sprzedażnej,
kwoty odpowiadającej cenie najdroższych wy-
robów tytoniowych rządowych tej samej ilości
względnie wagi, w każdym zaś razie wykluc-
zony on zostanie od prawa uzyskania w przy-
szłości pozwolenia na uprawę tytoniu. Przekro-
czenie powyższego przepisu pociągnie niezależ-
nie od powyżej wymienionych następstw kar.
przewidzianych w b. austri. ustawie karno-skarbo-
wej, względnie b. ros. ustawie o akcyzie od
tytoniu. Kary te będą bezwzględnie i ściśle
stosowane. Za liście tytoniowe, dostawione
Zarządowi Monopolu Tytoniowego, otrzymają
plantatorowie ceny, które będą później ozna-
czone odpowiednio do cen innych ziemio-
plodów. Ceny te w każdym razie łącznie z prem-
jami, które Zarząd Monopolu Tytoniowego
przynajmniej będzie za liście jemu dostawione
wyższej jakości, w należyty sposób wysuszone
i złożone przewyższać będą ceny innych ziem-
niopłodów.

Powyższe postanowienia nie dotyczą plan-
tacji tytoniu w prowadzonych przez instytucje
publiczne (zakłady naukowe, rolnicze i t. p.)
dla celów naukowych i doświadczalnych. Insty-
tucje te winny jednak na założenie takich plan-
tacji uzyskać za pośrednictwem Ministerstwa
Rolnictwa pozwolenie Generalnej Dyrekcji Mono-
polu Tytoniowego.

Minister Skarbu:

(-) Michalski.